

MIHÁLYI MOLNÁR LÁSZLÓ A MAGYAROK FELSZÁMOLÁSA TALÁN NEM HOLOKAUSZT ?

„Fel kéne szabadulni már...”

Annyiszor idézik költőnk eme gondolatát, de az elszakított, leigázott, gyarmati sorba kényszerített magyarok kapcsán alig merik kimondani. De igazi nagyjaink, mint **József Attila**, **Juhász Gyula** és **Babits Mihály** sem hagyta szótlanul e gyaláztatot.

Csak hát

„Az erőszak bűvöletében
míl bánja sok törvényhozó,
hogy mint pusztul el szép fa-
junk!”

József Attila: Hazám

A szomszédok miatti tapintat, a megbékélés, a tolerancia, az európaiság nevében hagyják, hogy az ősi magyar földön, nemzetünk ezerhat-száz éves honában (ha csak a hunoktól vesszük, mint az első magyar krónikák) sárba tiporva az emberi jogainkat, idegen megszállók basászkodjanak önkényesen, megalázó módon és már Trianon előtt is előre megfontolt aljas szándékkal. Rendszerek jönnek, mennek, kormányok kormányozgatnak, de akár a Felvidéken, akár Kárpátalján, avagy Erdélyben illetve a Vajdaságban a trianoni tolvajok a győztesek dölyfös cinizmusával nyomják el, olvasztják be, kényszerítik kultúrájuk vagy szülőföldjük feladására azokat a százezreket, akiknek ősei jogos örökösei e tájnak, és amennyiben az önrendelkezés valóban önrendelkezés lenne, akkor itt ezek a betolakodók csak turistaként jelenhetnének meg.

Az első világháború utáni osztozkodásnál nem az önrendelkezés, hanem csupán a nemzetközi cionista maffia által befolyásolt nagyhatalmi önzés érvényesült. Olyan igazságok, miszerint a magyar nemzet is osztrák uralom alatt lévő terület volt a háború kitörésekor, avagy az ősi jog, de még az abszolút többségi jelenlét sem volt döntő. Szénbányák, vasutak, közlekedési csomópontok, gabonatermő területek jelenléte határozta meg, hogy melyik térség hová fog tartozni. Trianonban sem a méltányosságot, sem a tisztességes emberi eljárásmodot, sem az ősi nemzetközi joggyakorlatot nem tar-

tották be, ha a magyarok rovására lehetett dönteni.

Ebből egyenesen következik, hogy ez nem a háború miatti megtorlás volt, hanem bosszúállás azért, mert a Szent Korona alkotmányos rendjét őrizve nem hagyták a magyar földet, magyar ipart, magyar bankokat és a keresztény egyházakat kiszolgáltatni egy nemzetközi bűnszövetkezetnek. Egyszer történt csupán egy igazságos, de csak részleges rendezés, az első és második bécsi döntés során, amikor a fennálló állapotokat vették figyelembe, és 1938-ban a magyar többségű területek jogosan kerültek vissza az anyaországhoz. Azt az időszakot méltán lehet felszabadulásnak nevezni. Ugyanolyan nagyhatalmi döntés volt (francia, angol, olasz, német megegyezéssel), mint a trianoni. A helyzet tragédiája csupán az, hogy a háború két kirombantója közül a szovjet tömeggyilkos rendszer került a győztesek oldalára, és akkor, jaj a legyőzötteknek. S bár Románia és Szlovákia is Hitler oldalán harcolt (Magyarországot is megelőzve) a II. világháborúban, a végén mégis győztesek lettek a nagyhatalmak kezéből (a felkelésecskék és ellenállások nem számítottak, mert azt már nem vették figyelembe, hogy Magyarország miként segítette Lengyelországot a szovjetekkel és németekkel szemben! Erről még beszélni is tilos volt, mert zavarta volna a pánszláv bolsevista történelemhamisítás koncepcióját).

Arról sem akar még senki beszélni, hogy a szovjetek miként kebelezték be, rabolták el Kárpátalját, amihez Ukrajnának aztán már végképp semmi köze nem lehetne a nemzetközi jog minimális betartása esetén. Ami a háború után jött, az a fasizmus egyenes folytatása volt: magyargyűlöletből fakadó tömeggyilkosságok, koncentrációs táborok, deportálások Szlovákiában, Kárpátalján, Erdélyben, Délvidéken és Csehországban is. Ezeket a tényeket józan történészek sehol a világon nem tudják cáfolni. Csak a tettesek és utódai kívánják meghamisítani! Ennek pedig egyetlen oka van: a népiirtás szándéka, a magyarok fizi-

kai, gazdasági, kulturális avagy csak statisztikai megsemmisítése! Felkészülve egy olyan helyzetre, amikor mégis érvényesíteni kellene a nemzetközi jogot, az önrendelkezést, a szólásszabadságot, az öngazgatás szabadságát minden egyes településen. Mert akkor ezeket a területeket vissza kellene szolgáltatniuk megfelelő kárpótlással egyetemben!

Már most is kimutatható, hogy olyan falvak százaiban, ahol 90 %-on felüli volt a magyarok aránya, mostanra nincs magyar iskola, óvoda, lelkész. Módszeresen, szervezett program keretében telepítettek oda idegen elemeket, hogy megbontsák a hagyományokat, szokásokat, és a magyarokat megfélemlítsék, hogy ne merjék vállalni nemzeti azonosságukat, hogy gyermekeiket adják idegen nyelvű és szellemiségű, léleknyomorító iskolákba, lökjék oda a gyarmatosítók önkényének, mint a szarvasmarhát a vágóhídra. Ezeknek még az sem számít, hogy a hagyományok megbontásával a törvénytisztélet is megrendül, és megnő a bűnözés, az öngyilkosság, az erkölcstelenség. De úgy látszik, hogy az ilyen ferde hajlamú országbitorlók előtt még a bűnözők is becseesebbek a tisztességes magyaroknál. Ez vajon nem hasonlít Auschwitzra? Avagy, ez akkor nem bűn, ha magyarokkal történik?!!!

Az, hogy vannak elferdült hajlamú és gondolkodásmódú emberek, azt az elmekórtan nem tagadja, de hogyha ilyenek kerülnek kormányra és hatalomra, az már fölöttébb veszedelmes. Ha pedig mindehhez az Európai Unió nagy kegyesen még bólogat is, avagy hallgatásával jelzi beleegyezését, akkor itt nem marad más hátra, mint az ellenállás alkotmányos jogának érvényesítése. **Slota**, **Fico**, **Mečiar** és társaik magatartásukkal ezt készítik elő, mert ahol a jog, a jószándék és méltányosság nem juthat szerephez, ott más irányban kell keresni az igazságos megoldást.

Épp ideje már!!!

(A szerző közíró,
az MVSZ Felvidéki Országos
Tanácsának alelnöke)